

OHLÁŠKY:

- V úterý 17. 10. **nebude** z důvodu schůze na biskupství **setkání předškoláků**.
- V úterý 17. 10. a 31. 10. bude v 18:30 na faře pokračování **Kurzu alfa** – úvodu do křesťanské víry pro všechny, věřící i nevěřící. Kurz probíhá jednou za dva týdny, vždy v úterý v 18:30 na faře. Začíná se pohoštěním, následuje promluva a diskuze. Pokud byste chtěli pomoci s přípravou občerstvení, hlase se prosím u MUDr. Anny Blažkové.
- Ve středu 18. 10. je **svátek sv. Lukáše**.
- Ve čtvrtek 19. 10. bude v 15:00 na faře **setkání pro seniory**. Hlavním hostem bude Jana Holečková, ergoterapeutka z ledeckého Ledovce, neziskové organizace, která pomáhá lidem s duševním onemocněním nebo mentálním handicapem. Mohl by prosím někdo přinést na faru buchty k pohoštění?
- Ve čtvrtek 19. 10. bude v 18:30 **ekumenická modlitba** nad Písmem v modlitebně evangelického sboru v Chrástu (Železniční ul.)
- V sobotu 21. 10. bude na faře od 14 do 18 hod. **podzemní bazar**. Přijďte si levně koupit oblečení a boty na zimu.
- V sobotu 21. 10. bude v 18:00 v kostele koncert zhudebněné básně Václava Renče o Panně Marii **Popelka Nazaretská**. Zpívat a hrát bude dýšinská schola, recitovat MUDr. Anna Blažková. **Mše sv.** bude už v 17:00.
- Neděle 22. 10. je **neděle misijní**. Při mši sv. bude **sbírka na misie**, bude také možno si koupit misijní kalendáře.

OD 23. 10. BUDE PROBÍHAT REKONSTRUKCE DLAŽBY A ELEKTRIKY V DÝŠINSKÉM KOSTELE A KOSTEL BUDE ASI DO KONCE LISTOPADU UZAVŘEN. Mše sv. budou ve **všední dny na faře**, v neděli v 8:45 v kapli na návsi v Druztové a v 11:00 v kostele na hřbitově v Druztové. Prosím, pokud nemáte odvoz nebo jej naopak můžete nabídnout, zapište se do tabulky v kostele nebo volejte 737 814 525.

- V sobotu 28. 10. je **slavnost sv. Šimona a Judy, patronů dýšinského kostela**. Půjdeme tradiční pěší poutí z Plzně do Dýšiny. Sraz bude v 9:00 na Sejdeme se na nádraží v Chrástu v 9:00 (v 9:13 jede vlak), v 9:45 bude zahájení pouti v kostele sv. Jiří na Doubravce. Pak vyrazíme poutí krásnou přírodou podél Berounky do Dýšiny. Poutní mši sv., pokud to půjde, budeme slavít v rozkopaném dýšinském kostele v 15:00. Počítejte prosím s tím, že při ní nebude možné sedět. **Večerní mše sv. nebude.**
- Ve středu 1. 11. je **slavnost Všech svatých**. Mše sv. bude v 17:00 v kostele na hřbitově v Druztové.
- Ve čtvrtek 2. 11. je **vzpomínka na věrné zemřelé – dušičky**. Mše sv. bude v 17:30 v kostele na hřbitově v Druztové. Po mši sv. bude na hřbitově **dušičková pobožnost**.
- **Plinomocné odpustky pro zemřelé** je možné získat prvních osm listopadových dnů. Podmínkou jsou: přijetí svátosti smíření v blízké době, svaté přijímání v daný den, modlitba n úmysl papeže. Dále je třeba se na hřbitově pomodlit za zemřelé (stačí v nitru). Od poledne 1. 11. do půlnoci 2. 11. je možné tyto odpustky získat návštěvou kostela spojenou s modlitbou Páně a vyznáním víry.

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

DÝŠINA:

pondělí

- 17:30 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 15:00 – setkání předškoláků - fara
- 17:00 – možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání u modlitby nad Písmem - fara

středa

- 17:00 – mše sv.

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.
- 15:30 – **příprava na první sv. přijímání** - fara

pátek

- 17:15 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – setkání mládeže – fara

sobota

- 17:30 – mše sv. (21.10. v 17:00, 28. 10. v 15:00)

neděle

- 10:30 – možnost zpovědi - kostel (kromě 2. a 4. neděle v měsíci)
- 11:00 – mše sv.
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv: 8:45 – kaple na návsi
- 2. neděle v měsíci: setkání nad tématem,
- 4. neděle: povídaní u buchet

kontakt:

P. Pavel Petrašovský
tel. 737 814 525
boyda@centrum.cz
www.famostdysina.cz

TERN 232

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
15. 10. 2017 - 28. neděle v mezidobí

Volby

Když u nás v r. 1946 komunisté vyhráli volby, většina lidí se tehdy ještě hlásila ke katolické církvi. Když v r. 1932 vyhrál v Německu volby Adolf Hitler, většina Němců by sobě řekla, že jsou křesťané. Dva zrudné režimy 20. století, které mají na svědomí několik milionů životů nevinných lidí, vyhrály ve svobodných volbách a k moci je jednoznačně dostaly hlasy lidí, kteří nechávali křtít své děti, měli svatby v kostele a ve škole chodili na náboženství.

Možná, že se tehdy ještě úplně nevědělo, že nacisté budou stavět koncentrační tábory a komunisté zavírat do vězení všechny své názorové odpůrce. Nicméně i tak tehdy křesťané zklamali. Jako by se najednou postavila neprostupná zeď mezi tím, co se v lidském životě odehrávalo v kostele a co mimo něj. Člověk mohl chodit v neděli na bohoslužby a myslet si, že Židé mezi námi nemají co dělat a mělo by se s nimi pořádně zatočit. Člověk mohl nechat pokřtít své dítě a druhý den volit stranu, která učí, že náboženství je jen společenskou nadstavbou, která samovolně vymizí, až se vlády ujme dělnická třída.

Dnes se v České republice hlásí k některé z křesťanských církví asi 13% obyvatel. Jsme menšina, ale nikoliv zanedbatelná. Kdyby se náhodou stalo, že by všichni, kdo o sobě říkají, že jsou křesťané, šli k volbám a volili tak, aby v programu oné strany našli co největší příchut' evangelia (nebo alespoň co nejmenší smrad po tom, co s evangeliem nemá nic společného), cosi by se přece muselo pohnout.

V knize Plná slávy si někdy v době mezi světovými válkami dovoluje jistý pater Smith pronést svou řeč před ostatními kněžími ze svého vikariátu: „*Veledůstojní otcové, na světě je teď více než tři sta milionů katolíků, kteří většinou patří k civilizovaným národům Evropy. Jaký vliv ve smyslu dobra bychom mohli vykonávat, kdyby každý z těch tří set milionů katolíků byl vroucím následovníkem Kristovým ochotným dávat přednost učení svého svatého náboženství před svými osobními zájmy nebo před zájmy své země! (...) Musíme lidi učit, že oškliví živočichové mohou trpět právě tak krutě jako krásní živočichové, že mravenec může cítit smrtelnou bolest právě tak jako hroch. (...) Musíme lidi učit, že křivda se nestane právem, dělá-li ji celé společenství. (...) Musíme hlásat, že Bůh žádá od lidí, aby byli laskaví a spravedliví jeden k druhému právě tak, jako aby věřili, že On je skutečně přítomen ve Svátosti oltářní.*“

Prosím, dokopejme se jít volit a nezapomeňme u volebních uren, že jsme uvěřili Ježíši, který cosi učil a cosi svým učedníkům prikazoval a cosi jim zakazoval, a pokusme se objevit stranu s programem, který tomu bude co možná nejméně nepodobný

P. Pavel Petrašovský

Popelka nazaretská

V sobotu 21. 10. bude v 18:00 v dýšinském kostele koncert, který si nenechte ujít. Schola pod vedením Renaty Klimešové při něm zazpívá a zahraje část básně Václava Renče o Panně Marii, recitovat nezhudebněné části bude MUDr. Anna Blažková.

Unikátní báseň Popelka Nazaretská vznikla v r. 1955 v komunistickém vězení v Leopoldově, kam byl Václav Renč na začátku padesátých let ve vykonstruovaném procesu s katolickou inteligencí odsouzen na 25 let. Básník sám říkal, že mu byla tato báseň Bohem vlita do srdce. Vězni ale tehdy neměli k dispozici papír a tužku, čímž Renč velmi trpěl, bál se, že verše zapomene. Začal tedy jednotlivé části básně učit své spoluvězně z paměti nebo, když to bylo možné, zapisoval text miniaturním písmem na cigaretové papírky, které byly tajně z vězení vynášeny.

Navzdory všem zákazům se ale přece jen jednou Renčovi podařilo zaznamenat báseň na papír celou a nechal ji od svého spoluvězně zazdít v nemocniční cele. Přišlo se však na to, text byl zničen a Renč za to dostal jako trest rok samoty.

Tak, jak byli básníkovi spoluvězni postupně propouštěni na svobodu, začaly se části Popelky nazaretské objevovat v psané podobě. V r. 1958 se už šířila – přepsaná na stroji - báseň kompletní. Renč ji však mohl spatřit až po svém propuštění v r. 1962 a opravit na ní to, co nepřesnou paměť jeho druhů bylo zapsáno chybně.

Části tohoto díla později nádherně zhudebnil Vít Petrů, jak ostatně uslyšíte na koncertu, na nějž jste všichni zváni.

Mezitím ochutnejte kratičky úryvek z této mimořádné básně:

Kráčelo jaro Nazaretem.
Učilo ptáky zpívat dětem -
a v srdcích probouzelo žal.
Proč, proč je smutno v Nazaretě?
Proč je tak smutno v celém světě?
Že mor i v kvítí hořkne dál.

"Buď zdráva, Boží lásky plná!"
Domem se jako světlá vlna
rozlije neslýchaný hlas.
"Pán s tebou, květe liliový!"
A jinoch tajemnými slovy
zvěstuje Panně Boží vzkaz.

Dechnutím Krále Hospodina
květ liliový počne Syna.
A staniž se tak ještě dnes!
Ač Král, Duch Boží, svatá Panno,
vyčkává na tvé ne či ano.
Svobodně vol a odpověz...

Též v tesařově domku chudém
stýská si panna nad osudem,
jež vysloužil si bédný lid.
Vší silou duše své i těla
ta dívka pokorná by chtěla
na Králi spásu vymodlit.

A hle, vtom před ní znenadání
se jako tichý plamen sklání
zářivý jinoch neznámý.
Kdo je ten krásný? Anděl Páně.
Na prsou kříží bílé dlaně.
Co dívce nyní oznámí?

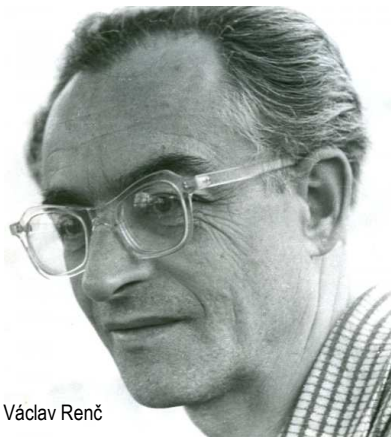

**KONCERT
POPELKA
NAZARETSKÁ**

zhudebněná báseň **Václava Renče**
o Panně Marii,
kterou složil v r. 1955 v komunistickém vězení

zpívá a hraje: dýšinský chrámový sbor
pod vedením Renaty Klimešové
recituje: MUDr. Anna Blažková

**sobota 21. 10. 2017
18:00 dýšinský kostel**

Václav Renč

Záříjové setkání dětí

Poslední záříjový den se konalo setkání dětí farnosti.

Po ranní mši sv. jsme se dali do vaření tradičních špaget. Byl z toho časnější oběd, v jehož síle jsme vyrazili na nádraží, abychom zjistili, že vlak nám těsně před nosem ujel. Nedalo se nic dělat, museli jsme změnit plán. Místo ze Všenic jsme vyrazili do našeho cíle do Smědčic z Chrástu. Vydali jsme se ale divokou přírodou, v níž jsme museli sbíhat strmé vrchy a brodit říčku Klabavku, někdo sám, někdo na farářových zádech. Po cestě jsme hráli hry a řešili incident se ztraceným mobilem, který nakonec po půlhodinovém prozvánění zvedl poctivý houbař a slíbil, že ho nechá na benzínové pumpě v Chrástu. Slib kupodivu dodržel.

Ve Smědčicích šly děti navštívit místního kováře pana Štrunce, který je provedl kovárnou, rozžhvil železo a nechal každého si zakovat. Mezitím farář sloužil u místní kapličky poutní mši sv.

Když obojí skončilo, šli jsme k místnímu obecnímu domu na párky. Kluci se pak rozhodli už se vydat s Matoušem Pancem domů, zatímco holky zůstaly až do pozdních nočních hodin na poutníkulturním programu, v němž to rozjela Lidová muzika z Chrástu a jako zlatý hřeb programu smědčičtí ochotníci zahráli divadelní představení Limonádový Joe s Lucií Jonášovou v hlavních rolích.

Dobytí Dýšiny cimrmanovským divadlem ze Staňkova

Už potřetí na dýšinskou faru zavítal divadelní soubor studentů ze Staňkova, tentokrát s Cimrmanovou hrou Dobytí severního pólu. Jejich skvělé provedení Dýšinu vpravdě dobylo a diváky pobavilo. Prostředí farní zahrady, kde se scéna nacházela, bylo snad tou nejlepší zvolenou variantou, protože myslím, že samotného Cimrmana by potěšilo, že repliky herců byly provázeny nejenom smíchem diváků, divadelním

vstupem p. faráře Petrašovského, ale i souhlasným bečením ovcí či mírně neurotickým kvokáním slepic, jež dotvářely tuto vzácnou atmosféru. Amatérský charakter divadla byl tak ještě více podtržen.

Podle složení publika je potěšitelné vidět, že Cimrmanovy hry dodnes osloví náctileté a cetileté a vícečetileté. Některé hlášky z dramatu si člověk sice pamatuje, ale v jedinečné atmosféře, kterou se účinkujícím podařilo vytvořit perfektní režii, provedením i zřetelnou artikulací (kteroužto ocení hlavně vícečetileté a diváci sedící vzadu) se účinně těchto hlášek zintenzivnil. Možná v následujících týdnech budeme se setkávat v Dýšině s hláškami typu „Jdu na sever – a už jdu na jih“, nebo „Já jsem plný dojmů, ale něco malého by se do mě vešlo“, nebo „Ještě pořád mám toho housera“.

Pokud humor léčí, děkujeme staňkovským ochotníkům za cennou terapii, pokud umění povznáší, děkujeme staňkovským ochotníkům, že jsme s nimi dnes vyjeli do bůhvíkolikátého patra. Je hezké vidět, že Cimrman inspiruje nejen k poslechu, ale i k následování, totiž řemeslu hereckému. A ve Staňkově prokazatelně žije Cimrmanovo dítě vlastní, jemu podobné, mající však geny staňkovské a mající mladého ducha. Cimrman stále žije – a my víme, že ve Staňkově.

David Klimeš

Pro děti: sv. František

V ITALSKÉM MĚSTĚ ASSISI ŽILI A , KTERÝM SE NARODILO .

DALI MU SICE JMÉNO JAN, ALE VŠICHNI MU ŘÍKALI FRANTIŠEK, PROTOŽE .

JEHO POCHÁZELA Z FRANCIE. JEHO OBCHODOVAL S A BYL VELMI . FRANTIŠEK SI Z JEHO UŽÍVAL MNOHO ZABAVY SE SVÝMI .

VE 20 LETECH ALE MUŠEL OJEDÍT DO . VE BYL ZAJAT A POTÉ VÁŽNĚ . TEPRVE V ZAČAL FRANTIŠEK O SVĚM ŽIVOTĚ. VĚDĚL, ŽE SE MUSÍ ZMĚNIT.

ALE JAK?
JEDNOU PŘIŠEL DO A ZROVNA ČTENÍ Z .

TEHDY K NĚMU PROMLUVL BŮH. FRANTIŠEK SE ROZHODL Z OD SVÝCH A NÁSLEDOVAT . ZANECHAL V ÚPLNĚ VŠECHNO I VĚCI A ZAČAL ŽÍT JAKO .

ODEŠEL ZA MĚSTO, KDE SE A ŽIL Z TOHO, CO NAŠEL V NEBO CO DOSTAL OD . TAKÉ ZAČAL OPRAVOVAT ZBOŘENÝ .

POSTUPNĚ SE K PŘIDALI NEJEN NĚKTERÍ Z JEHO ALE I DALŠÍ . ZALOŽILI ŘÁD, KTERÉMU SE ŘÍKÁ FRANTIŠKÁNI .

TENTO ŘÁD SE ROZŠÍŘIL PO CELÉM A EXISTUJE DODNES.

PROTOŽE MILOVAL BOHA DOOPRAVDY, MILOVAL I CELÉ JEHO STVOŘENÍ - - VŠECHNY . O BOHU NEVYPRÁVEL JEN .

ALE TŘEBA I A . NEŽ FRANTIŠEK SLOŽIL CHVALOPĚV NA BOŽÍ STVOŘENÍ, VE KTERÉM BOHU DĚKUJE ZA , , , , , A MNOHO DALŠÍCH VĚCÍ.